

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2P/121/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412209184
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2013:8412209184.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Kežmarku - samosudca JUDr. Iveta Jenčová v právnej veci starostlivosti súdu o mal. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky a mal. Q. nar. XX.XX.XXXX, bytom: u matky, obaja zastúpení kolíznou opatrovníčkou Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v Kežmarku, dieťa rodičov U. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: J., t. č. W. občan SR a X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: J., občan SR, v konaní o návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností a určenie výživného na mal. deti takto

rozhodol:

I. Súd zveruje mal. deti X., nar. XX.X.XXXX. a Q. nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok a otca z a v ä z u j e prispievať na ich výživu mesačne sumou 120,- EUR počnúc dňom 1.9.2012, z toho na mal. X. sumou 60,- EUR a na mal. Q. sumou 60,- EUR vždy do každého 20. dňa v mesiaci k rukám matky.

II. Dlžné výživné za obdobie od 1.9.2012 do 31.3.2013 vo výške 480,- EUR je odporca p o v i n n ý splácať popri bežnom výživnom v mesačných splátkach po 10,- EUR až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok.

III. Súd z a p o č í t a v a otcovi na dlžnom výživnom sumu 360,- EUR.

IV. Trovy konania súd účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Maloletí navrhovatelia zastúpení svojou zákonnou zástupkyňou, matkou žiadali, aby súd zveril maloletých do osobnej starostlivosti matky a otca X. zaviazal prispievať na ich výživu mesačne sumou po 80,- EUR počnúc dňom 1.9.2012. Matka maloletých v návrhu uviedla, že deti pochádzajú z manželského vzťahu rodičov, podala už návrh na úpravu práv a povinností rodičov a určenie výživného, kde konanie bolo vedené pod sp. zn. 5P/101/2012, ale na pojednávaní 10.7.2012 vzala návrh späť. Konanie bolo zastavené a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20.7.2012. Rodičia spoločnú domácnosť viedli do marca 2011, kedy otec bol vzatý do väzby pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby. V čase podania návrhu bol stíhaný na slobode. Súдне konanie sa viedlo pod sp. zn. 6T/141/2011. Týranie maloletých detí preukázané nebolo. V mesiaci máj 2012 otec odišiel pracovať do Českej republiky a odvtedy na maloleté deti neprispieval. Mala vedomosť, že sa opätovne zamestnal v Českej republike u svojho pôvodného zamestnávateľa. Uviedla, že maloletý X. je žiakom 8. ročníka základnej školy v Lendaku, maloletá Q. žiačkou 7. ročníka základnej školy. Od 9.3.2012 je matka detí nezamestnaná, rodina je v hmotnej núdzi. Jej príjmom sú prídavky na 3 nezaopatrené mal. deti. Matka uviedla, že má vyživovaciu povinnosť okrem Jozef a Márie aj k plnoletej dcére B., študentke 3. ročníka SOŠ v Podolínci. Tá žije u jej rodičov v Spišskej Belej. Náklady na bývanie v rodinnom dome, kt. je vlastníctvom manžela a svorky predstavujú

čiasťku 30,- EUR za spotrebu elektrickej energie mesačne a 33,- EUR za vodu polročne. Nakupujú tiež tuhé palivo. Na pojednávaní matka detí trvala na podanom návrhu. Uviedla, že výživné požaduje až od 1.9.2012, hoci od apríla 2011 nežijú v spoločnej domácnosti. Uviedla, že za rozhodné obdobie od kedy požaduje výživné otec detí poslal výživné na Jozefa a Máriu za mesiace november a december po 50,- EUR a za mesiace január a február 2013 po 40,- EUR, za september a október neposlal nič. Predložila súdu doklady o tom, že je vedená ako uchádzačka o zamestnanie, doklady o kúpe oblečení na deti J.R. s ktorými zvýšené náklady nemá. Mal. Q. navštevuje tanečný krúžok. Tam platí len za auto do Veľkej Lomnice a tam kde cestujú v rámci tancovania. V čase konania pojednávania bývala v W. v zariadení farského úradu, ktorý jej prenajal byt, kde platí nájomné mesačne 70,- EUR, 100,- EUR platí za plyn, 30,- EUR za vodu a 40,- EUR za elektriku. Otec maloletých detí predložil súdu potvrdenie o svojom priemerom mesačnom zárobku za obdobie od 13.6. do 31.12.2012, v zmysle ktorého je jeho mesačný zárobok 8512,- Kč. Je ubytovaný v ubytovni firmy, kde nájom neplatí. Má bežné výdavky. Do J. sa vracia 1 za mesiac na 5-6 dní. Od 14.2.2013 bol práceneschopný. Za dom platí vodu 60,- EUR ročne, komunálny odpad ročne asi 54,- EUR, 500,- EUR ročne dáva za kúrenie, za elektriku 32,80 EUR mesačne. Mesačne platí na 3 deti 150,- EUR. Uviedol, že manželka sa odsťahovala 21.11.2012. Kúpil v čase spoločného bývania potraviny v sume 130-150 EUR mesačne. Keď sa manželka odsťahovala navrhla, aby nekúpil potraviny, ale dával jej sumu 150,- EUR ako výživné. Nesúhlasil s výživným po 80,- EUR na X. a Q., pretože ako uviedol jeho finančná situácia mu to nedovoľuje. Poukázal na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5P/324/2012, kde bol vyhlásený rozsudok 8.2.2013 a kde sa dohodli, že na Veroniku bude prispievať 70,- EUR a uberie Q. a X. čiže im bude platiť po 40,- EUR. Takýto návrh mal aj v prebiehajúcom konaní. Uviedol, že keď sa už zlepší teraz počasie predpokladá, že si nájde lepšie zamestnanie a keď bude môcť prispeje aj inou naturálnou formou. Matka detí s takýmto návrhom nesúhlasila. Predložila súdu aj doklad o zaplatení komunálneho odpadu vo výške 34,84 EUR v januári 2013 a vo februári 2012 93,- EUR za dovoz dreva na kúrenie.

2P/121/2012

Z výsledkov vykonaného dokazovania z výsluchu matky a otca maloletých detí X. a Q., z dokladov o ich príjmoch a výdavkoch, z pripojených spisov tunajšieho súdu vedených pod sp. zn. 5P/324/2012, 5P/101/2012 a z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že mal. deti X. pochádzajú z manželského vzťahu svojich rodičov. Rodičia nevedú spoločnú domácnosť od apríla 2011. Výživné matka požadovala za obdobie od 1.9.2012. Dokazovaním súd zistil na základe zhodného tvrdenia rodičov mal. detí, že otec mal. detí v mesiaci september a október neprispel na výživu mal. detí. V mesiacoch november a december poslal na ich výživu po 50,- EUR a v mesiacoch november a december 2012 poslal na ich výživu po 50,- EUR a v mesiacoch január a február 2013 po 40,- EUR. Z potvrdenia ÚPS V a R v Kežmarku, odboru služieb zamestnanosti zo dňa 11.3.2013 mal súd preukázané, že matka mal. detí je vedená od 21.3.2012 v evidencii uchádzačov o zamestnanie a táto evidencia v čase vydania potvrdenia trvala. Matka v súčasnosti býva v zariadení farského úradu v W. B., kde má výdavky v súvislosti s bývaním 70,- EUR mesačne v súvislosti s platením za plyn 100,- EUR, 30,- EUR za vodu a 40,- EUR za elektriku. Zvýšené výdavky s mal. deťmi nemá. Jediným príjmom rodiny sú dávky v hmotnej núdzi a rodinné výdavky spolu vo výške 225,- EUR. Rodičia majú vyživovaciu povinnosť aj voči plnoletej dcére B., kde otec bol v konaní 5P/324/2012 zaviazaný prispievať na výživu plnoletej dcéry počnúc dňom 13.11.2012 mesačne sumou 70,- EUR. Otec maloletých detí je zamestnaný v Českej republike v spoločnosti Z., P. O.í. Z potvrdenia o jeho priemernom mesačnom zárobku za obdobie roku 2012 je zrejmé, že jeho priemerný čistý mesačný zárobok činí 8512,- EUR. V súvislosti s bývaním ako sám uviedol náklady nemá. Tieto mu hradí firma. Jeho výdavkami sú výdavky súvisiace s vlastníctvom k domu v J.de uhrádza ročne za vodu 60,- EUR, za komunálny odpad asi 54,- EUR, 50,- EUR za kúrenie ročne a mesačne za elektriku 32,80 EUR. Tvrdil, že v konaní 5P/324/2012, kde plnoletá dcéra navrhovala výživné mesačne 100,- EUR od 3.8.2012 sa nakoniec dohodli tak, že bude prispievať na Veroniku sumou 70,- EUR s tým, ale, že v konečnom dôsledku na všetky 3 maloleté deti bude naďalej platiť 150,- EUR, teda už nie na X. a Q. po 50,- EUR ako to bolo dohodnuté s manželkou, teda zákonnou zástupkyňou mal. detí v tomto konaní, ale len po 40,- EUR. Z obsahu spisového materiálu a zo zápisníc v konaní 5P/324/2012 takáto skutočnosť nevyplýva.

Podľa § 36 ods.1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods.2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.13)

2P/121/2012

Podľa § 62 ods.4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods.5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Otca maloletých detí zaviazal prispievať na ich výživu počnúc dňom 1.9.2012 mesačne po 60,- EUR vzhľadom na opodstatnené potreby maloletých detí, ako aj zárobkové možnosti a schopnosti otca a aj za situácie, kedy matka mal. deti je už vyše roka nezamestnaná a jediným príjmom sú dávky v hmotnej núdzi a rodinné prídavky a to pri výdavkoch tak ako sú uvedené vyššie. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol, nakoľko príjem otca neumožňuje určiť výživné vyššie, teda v zmysle návrhu matku a dlžné výživné súd povoľuje odporcovi splácať popri bežnom výživnom v mesačných splátkach po 10,- EUR až do úplného zaplatenia s tým, že v prípade, že nebude uhradená 1 splátka stane sa zročným celý dlh.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. a) O.s.p.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

O V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach(§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

O Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

O Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č.

2P/121/2012

O 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).